

Frei Tamás: Két elfelejtett tavalyi hír

2015 január 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Átláthatatlan és sokszor értetetlen. A világsajtó mélyebben gondolkodó része ilyen és ehhez hasonló jelz?kkel illeti a tavalyi évre vonatkozó visszatekintéseket.

Átláthatatlan és gyakran érhetetlen, hogy mib?l miért is lesz hír. Mit és miért kap fel az újságírók többsége, tesz

---

címlapra, és aztán rágcsál néha heteken át. 2014-ben például az Ebola, a gázai konfliktus, a skóciai népszavazás és még jó néhány olyan külpolitikai hír ömlött ránk hevesen és intenzíven, melyeknek aligha lesz hosszú távon következményük.

Miközben – és ez a jegyzet most erről szólna – észre sem vettünk, de legalábbis méltatlanul a sülyesztőbe küldtünk olyan híreket, melyek mindannyiunk életére hatással lehetnek az elkövetkező években. Végigböngészve néhány elemzést, úgy tűnik, hogy volt két olyan esemény és hír, amelyre a mögöttünk hagyott évben komolyabban kellett volna figyelniük.

Engem mindkettő meglep. Abban az értelemben mindenképp, hogy utánaolvasva most már magam is úgy érzem, hiba volt nem beszélni róluk többet.

A német lapszerkesztők, és részben az amerikaiak is, az általuk csak „vízüzem?” autónak nevezett Toyota gépkocsit tartják 2014 legigazságtalanabban elfelejtett hírének. A magyar fordításban leginkább hidrogénmeghajtású autónak nevezett és Kaliforniában a napokban piacra dobott gépkocsi forradalmasíthatja az emberiség közlekedését. Húszévnnyi kísérletezés, fejlesztés és számtalan újítás áll a vízben kinyert hidrogénnel üzemelő autó koncepciója mögött. Az olajlobbira, az elektromos autógyártásra és még számtalan óriásbizniszre veszélyt jelent, 15 millió forintért árult Toyotákat nemsokára követi több másik modell is. A kipufogócsőből csak vízpárát lehel, lényegében vízzel hajtott, és egyszeri feltöltéssel 500 kilométert megtenni képes autók futurisztikus álmának megvalósulását évtizedekig várta a világ, aztán amikor megszületett, észre sem vettük. Vajon miért?

Mint ahogy elkerülte a figyelmünket a világ két médiaóriásának, a Facebooknak és az Apple-nek a bejelentése is arról, hogy hajlandók kifizetni szorgalmasan munkatársaik petesejt-lefagyasztását. A cégek szándéka egyértelmű: azt szeretnék, hogy az alkalmazottak ne menjenek el korán szülni, ne okozzanak ezzel költséget a vállalatnak, hanem inkább dolgozzanak hosszú évekig szorgalmasan. A „biológiai óra” ketyegése innentől kezdve már nem számít, mert gyereket majd akkor szül a sikeres nő, amikor már van elég pénze, stabil karrierje és elegendő megtakarítása.

Ha esetleg már túl idős lenne a kockázatmentes terhességhez, akkor legfeljebb béranyát vesz igénybe. A hírt elemző szociológusok a sikeres és független nyugati nők köreiből valós „tömegigényt” éreznek erre a lehetőségre, mert szerintük a nők tömegei élnének ma már inkább így. Választanák szét a szex örömet és az utódnemzést, csak valaki fizesse ki ennek a költségét.

A feledés homályába vesző hír mögött ott lappang az a komoly társadalmi mozgás, amely a karrierre törekvők esetében a tárgyalások naptárba beírt ütemezéséhez teszi hasonlóvá a gyerekszülési terminus időzítését is.

Szép új világ, amit valahogy nem akartunk észrevenni 2014-ben!

Frei Tamás - metropol.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló